

**Záštitu nad prosbou v tomto dopise převzal Jeho Excelence Mons. Václav Malý,
pomocný biskup pražský.**

*Panu předsedovi Sümeghovi, všem jeho spolupracovníkům i všem, kdo Projekt Šance podpoří,
děkuji za pomoc těm, kteří jsou v duchovní, duševní i tělesné nouzi
a jimž Projekt Šance otevírá novou životní perspektivu.*

Vážená paní, vážený pane, letos to bude 27 let, co se snažíme v Projektu Šance pomáhat „dětem ulice“, a stále se nám to daří, ač pracně a pomalu. „Knoflík pro štěstí“ – to je š t ě s t í, které pro Vás ke kartičce přivázal některý z klientů Projektu Šance během pracovní terapie v Domě Šance. Máme radost, že se nám podařilo pomoci celé řadě klientů změnit život natolik, že jsou úspěšní a žijí „normální“ životy. Někdy je stačilo vyslechnout, podpořit, věnovat jim čas, zvýšit jim sebedůvěru, ale často spíš potřebovali měsíce a někdy i roky, aby dospěli a pochopili, co je v životě důležité, na co mají a že mohou žít běžným životem. V lednu vykročíme s pokorou do dalšího roku, ve kterém se i nadále budeme snažit pomáhat, a doufáme, že budete vedle nás.

1. Po dlouhé době získal Martin v pracovní terapii v Domě Šance takové sebevědomí, že si odešel splnit svůj sen i bez „ahoj“. Jsme s ním v kontaktu, a tak víme, že pracuje, bydlí a naši misi v jeho životě můžeme považovat za naplněnou. 2. Od té doby, co se podařilo Karla postavit na vlastní nohy, se úspěšně drží, ale občas nás přijde „zkontrolovat“, jestli žijeme, a hlásí nám, že se má dobře. 3. Při terénní sociální práci na hlavním nádraží našel László Mirka, nad kterým už každý „zlomil hůl“. Nabídl mu pomoc, ale Mirek mu chtěl odkopnout hlavu a přitom řval, že dospělým nelze věřit. Výsledek se dostavil po letech doslova překážkového běhu. Mirek samostatně pracuje a bydlí. Je to vlastně zázrak. S Luckou to oproti němu bylo snadné, i když každý z nich potřeboval roky, aby si skrze nás dal svůj život dohromady. Dnes patří mezi nejúspěšnější klienty Projektu Šance, a pronajali si dokonce malý byteček, kde společně hospodaří. Když se jich pronajímatelka ptala, proč mají oba trvalou adresu „na úřadě“, museli s pravdou ven, že jsou oba z dětského domova a jiný domov nemají. Až tento. 4. S Pepou to bylo letos hodně složité. Měl velké sny a plány, které mohl díky podpoře Projektu Šance realizovat, ale nezvládal to. Vztekal se... podléhal různým svodům, špatným kamarádům a už to s ním nevypadalo dobře. Nyní se snaží být spokojený s tím, co skutečně dokáže zvládnout, na své úrovni pracuje a bydlí. Ač ještě využívá naši službu ve streetcentru, tak je to jeho aktuální osobní maximum, kterého s naší pomocí může dosáhnout. 5. Toto je mnoho let nazpět velká vzpomínka na Josefa, který na internet napsal: „*Díky tomu, co pro mě László z Projektu Šance dělal a jak mi pomáhal, jsem se zvedl. Velké díky tomuto člověku, jsem mu vděčný.*“

S dalšími klienty jsme na cestě. Klopýtáme... ale krok za krokem jdeme kupředu... 1. Mirek je jedním z mnoha klientů, kteří v zaběhlém sociálním systému kolují mezi ulicí a vězením. Opakuje stále ty samé chyby a stal se závislým na nedůsledné pomoci. Když jsem se ho zeptal, zda myslí, že dokáže žít na svobodě, příznačně odpověděl: „*To je velmi dobrá otázka.*“ :-)) 2. Před svým křížem... z dětství Michal utekl do Prahy, kde ale místo domova našel špatné kamarády. V minulosti jsme se s ním v pracovní terapii Domu Šance snažili najít cestu ke změně už párkrát, a dokonce se vypracoval na popeláře, ale pak mu to nějak nevyšlo. Patří mezi nejpracovitější klienty. Jedním z jeho handicapů je, že se nešťastně zamilovává. 3. Když začal Mareček v Domě Šance chodit do pracovní terapie, tak nám občas v dílně na stole usnul. Každý měsíc se ale zlepšuje, naše rady do jeho světa ještě nedoléhají anebo to tak alespoň vypadá. Ve dvaceti letech má své idealizované představy o životě, a že žije na hraně, zatím nevnímá. 4. Davidův život je o kdyby. Kdyby nevyrůstal v ústavní péči v dětském domově, kdyby měl rodiče, po kterých věčně touží, nebyl by zanedbaný a mohl by teď žít běžný život. I když je od pohledu raubíř, je infantilní a na prostředí ulic velkoměsta, kde se ocitl, je příliš citový – těžko se to s ním všechno dobíhá... Ani začít s podporovaným bydlením se mu letos nepovedlo. Je lehce kýmkoliv ovlivnitelný. Na žebříčku priorit bude muset ještě zapracovat. Máme pro něj pochopení.

Těmito fotkami vzpomínáme na Štědré večery, které pro klienty Projektu Šance „dětí ulice“ pořádáme každoročně. **1.** Pepovi žehnal bývalý biskupský vikář pan farář Stanislav Góra. **2.** S Davidem je často legrace, i když svůj život vede trochu na „zabřečení“. **3.** Helena měla obrovskou radost z teplých bot, které jsme jí mohli věnovat díky podpoře společnosti ALPINE PRO. **4.** Marek věří, že to se svými sny zvládne, a naše rady poslouchat nechce, je poznamenaný svým dětstvím, a i proto má nesnadný život.

Blíží se Vánoce a Štědrý večer, **paní/pane**, to bývá pro klienty Projektu Šance nejtěžší období. Během roku se jim lépe daří skrývat bolest z toho, že nemají rodinu ani rodiče, kteří by se o ně starali a mohli by jim věnovat lásku a podporu. Snažíme se jim rodinu nahrazovat, ale zároveň potřebujeme, aby skutečně dospěli a pochopili, že naše rady a vedení jsou zde proto, aby to svoje neblahé období překročili a sami si založili svou rodinu, která bude fungovat, jak má.

Stejně jako každý rok chystáme 24. prosince 2022 pro naše klienty, kteří u jiného vánočního stolu místo nemají, slavnostní Štědrý den včetně štedrovečerní večeře – budeme s nimi tradičně od 12:00 do 22:00 hodin. Místo kapra jim nabídneme řízky, aby nemuseli bojovat s kostičkami, ale na to si po třetím řízku nikdo nestěžuje :-).

Další klienty čeká v příštím roce ten poslední krok – krok do pro ně „velkého“ života. I díky Vám a Vaší pomoci se nám to společně může podařit. Myslete na nás prosím na Štědrý večer. Pomozte usnadnit našim „dětím ulice“ vstup do roku nového, aby již dětmi ulice nemusely být.

Děkuji Vám z celého srdce, vážená paní, vážený pane, že jste kus cesty šli s námi, a doufám, že ještě kousíček cesty s námi půjdete.

Bez Vaší pomoci pomáhat nedokážeme. Jen díky darům můžeme vyplácet klientům odměny za práci, pomáhat jim s bydlením, s nákupem potravin i léků, a díky Vaší pomoci bychom rádi nakoupili věci potřebné pro pracovní terapii v Domě Šance pro rok 2023. Je-li to ve Vašich možnostech...

Prosím Vás o pomoc.

Děkuji Vám

László Sümegh,
předseda

KULTURNĚ - OSVĚTOVÉ
PORADENSKÉ CENTRUM
Ve Smečkách 28, 110 00 Praha 1
Tel. / Fax: 02 / 22 21 17 97

1. Letošní charitativní aukce Umělci „dětí ulice“ skončí 8. prosince, a my už máme první dílo do aukce na příští rok. Fotograf Jaroslav Kučera nám věnoval svou ikonickou fotku, kterou od vidění všichni známe. **2.** László se v Praze setkal se šéfem Domova a školy pro sirotky v Indii panem Šrí V. V. Brahmanem, který se snaží pomáhat opuštěným dětem v Indii. Spolupráce Projektu Šance s ašramem v daleké Indii pokračuje. **3.** Jeho Excelence Monsignor Václav Malý, pomocný biskup pražský, převzal záštitu nad vánoční kampaní Projektu Šance pro „dětí ulice“. V průvodním dopise napsal: „*Panu předsedovi Sümeghovi, jeho spolupracovníkům i všem, kdo Projekt Šance podpoří, děkuji za pomoc těm, kteří jsou v duchovní, duševní i tělesné nouzi a jimž Projekt Šance otevírá novou životní perspektivu.*“